

سیف‌الحسینی از بازنشستگان پیشکسوت شرکت ملی صنایع مس در گفت‌وگو با استقامت مطرح کرد:

نقطه تاریکی در اثبات غیر دولتی بودن صندوق بازنشستگی مس وجود ندارد

خصوصی بودن صندوق لازم بود، ارائه دادم، اما هیچ یک از این جلسات را رسانه‌ای نکردیم. وی گفت: «ما مخالف رسانه‌ای شدن تلاش‌ها و پیگیری‌های صورت گرفته نیستیم، اما نگران بودیم عکس‌العمل‌هایی به دنبال داشته باشد که روند کار را که تخصصی بود، مقداری دچار اختلال کند».

سیف‌الحسینی ادامه داد: «یک جلسه هم با حضور نمایندگان استان کرمان، آقای دکتر زاهدی، آقای دکتر جلالی و آقای خرمی‌شاد مدیرعامل شرکت ملی صنایع مس ایران با آقای دکتر کدخدایی تشکیل شد و جلسه شلوغی هم بود اما ما قبل از آن بر اساس سوابقی که پژوهشکده شورای نگهبان مطرح کرده بود یک مجموعه از ادله کافی و لایحه حقوقی تهیه کرده بودم که در همان جلسه به آقای دکتر کدخدایی تقدیم نمودم».

وی افزود: «اعتقاد بر این بود که باید کلیه ادله اثبات حقیقت صندوق بین بازنشستگان پخش شود، نه برای این که بگوییم ما چه کارهایی انجام دادیم، صرفاً برای این که مسائل حقوقی روان و آرام در اختیار همه قرار بگیرد، تا وقتی می‌خواهند از خودشان دفاع کنند با ادله قانونی صحبت کنند».

وی افزود: «شورای نگهبان قرار نیست به ما پاسخگو باشد، فقط از ما می‌خواهد که ادله خود را بیان کنیم. ما هم ادله‌ای که بیان کردیم این بود که اساسنامه صندوق بازنشستگی مس مصوب هیات وزیران نیست، که اگر بود، آن وقت این صندوق دولتی بود، و آن‌ها این مساله را پذیرفتند».

مصوبه وزارت رفاه مغایر قانون است

وی با اشاره به پیگیری موضوع از طریق دفتر ریاست جمهوری و نتایج آن، توضیح داد: «در مواردی که از طریق دفتر ریاست جمهوری پیگیری کردیم طبیعتاً آن‌ها پاسخگو بودند و دفاع می‌کردند. کارشناسان دولت تمام تلاش‌شان این است که بگویند کار آن‌ها درست است و نظر ما را نپذیرفتند».

سیف‌الحسینی ادامه داد: شخصیت رئیس جمهور بر همگان معلوم است که حق‌گرا، قانون مدار و مردم محور است، اما اشکال کار به نگرش و کج فهمی و عدم توجه کارشناسان زیرمجموعه برمی‌گردد.

وی خاطر نشان کرد: «ما به شورای نگهبان اعلام کردیم مصوبه هیات وزیران مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی است، زیرا طبق اصل ۸۵ قانون اساسی، زمانی هیات وزیران می‌تواند یک اساسنامه را تصویب کند که مجوز مجلس را داشته باشد. به جز مغایرت تصویب‌نامه هیات وزیران با اصل ۸۵ قانون اساسی، موارد دیگری نیز مطرح شده است. تاسیس صندوق بر اساس تصمیم هیات امنا بوده و هیات امنا امین صندوق مس است نه مالک آن، و بازنشستگان مس با توجه به کسورات بازنشستگی، مالک این صندوق هستند. حتی اگر صندوق منحل هم بشود، حق واگذاری دارایی و اموال صندوق را به شرکت مس و با جایی دیگر ندارند و هیچ زمان نمی‌توانند بازنشسته را از دارایی خود سلب مالکیت کنند».

وی در پاسخ به این سوال که چه انتظاری از شورای نگهبان داشتید که با آن‌ها دیدار کردید؟ گفت: «برداشت‌ها متفاوت است، ما طرف مقابل نیستیم که بدانیم، احتمال دارد بر اساس پاسخ‌هایی که از ما گرفتند مجدداً موضوع را به دولت و یا وزارت رفاه انعکاس دیگری داشته باشند. در مسائل حقوقی نمی‌توانیم پیشگویی کنیم و موضع طرف مقابل را بدانیم و از مسائلی که کارشناسان دولت مطرح کردند اطلاع نداریم».

وی توضیح داد: «جلساتی نیز با آقای دکتر صادقی یکی از حقوق‌دانان شورای نگهبان تشکیل شد و با پژوهشکده شورای نگهبان جناب آقای دکتر ابوالحسنی و هیئت تخصصی پژوهشکده نیز جلساتی داشتیم که کلیه سوابق و مدارکی که برای اثبات حقیقت

باشد، در حالی که صندوق مس اصلاً دولتی نبود و بر اساس مصوبه هیات امنای شرکت مس تاسیس شده بود و به‌عنوان یک موسسه غیرانتفاعی و غیردولتی مشمول این قانون نمی‌شد».

عضو کارگروه حقوقی پیگیری الحاق نشدن صندوق بازنشستگی مس به تجمیع صندوق‌های بازنشستگی دولتی و عمومی ادامه داد: «سوابق نشان نمی‌دهد که در پی این مکاتبات، عکس‌العمل جدی و با اقدامات حقوقی قضایی انجام شده باشد و لایحه‌ای نیز ارائه نشده که بیانگر این توضیح باشد که صندوق مس مشمول این قانون نمی‌شود».

وی بیان کرد: «اسفندماه سال ۱۴۰۰ که با حضور رئیس جمهور، موضوع الحاق صندوق مس به وزارت رفاه تصویب شد، تا شهریورماه سال ۱۴۰۱ یعنی ۶ ماه بعد که ابلاغ آن به طول انجامید، باز هم اقدامی انجام نشده که مصوبه به توشیح رئیس‌جمهور نرسد؛ اما زمانی که همه این کارها انجام شد، در سال ۱۴۰۱ کارگروهی شکل گرفت، وکیل گرفته شد، و دادخواست دادند تا موضوع را پیگیری کنند».

صدور قرار موقت توقف مصوبه

وی با اشاره به برگزاری جلسه‌ای برای پیگیری لغو مصوبه شورای عالی رفاه گفت: «استاندار محترم کرمان، آقای دکتر پورابراهیمی نماینده کرمان و راور، آقای دکتر رستمی مدیرعامل وقت شرکت ملی صنایع مس ایران و اعضای کارگروه از جمله بنده و رئیس هیات‌مدیره کانون بازنشستگان و مدیرعامل صندوق بازنشستگی را با رئیس دیوان عدالت اداری دیدار داشتیم و بحث‌های مفصلی صورت گرفت که نهایتاً با توجه و هدایت رئیس محترم دیوان عدالت اداری و تلاش وکیل، قرار موقت صادر شد که فعلاً ابلاغ این مصوبه اجرا نشود».

سیف‌الحسینی خاطر نشان کرد: «معاون حقوقی ریاست جمهوری هم در تاریخ ۱۴۰۱/۷/۱۶ به رئیس‌جمهور نامه داده بود و تأیید کرده بود که صندوق بازنشستگی مس، دولتی است. بعد از آن که ما از این موضوع مطلع شدیم با معاون حقوقی رئیس‌جمهور در جلسه ۱۴۰۱/۱۲/۰۲ صحبت کردیم و نامه نوشتیم، گفتیم شاید از موضع خود عدول کنند اما این کار را انجام ندادند، در واقع زمانی ما با معاون حقوقی رئیس‌جمهور مکاتبات و دیدار کردیم که کار از کار گذشته بود، و اگر زودتر جلسه برگزار کرده بودیم شاید موثر می‌شد».

پیگیری‌ها را رسانه‌ای نکردیم

وی توضیح داد: «جلساتی نیز با آقای دکتر صادقی یکی از حقوق‌دانان شورای نگهبان تشکیل شد و با پژوهشکده شورای نگهبان جناب آقای دکتر ابوالحسنی و هیئت تخصصی پژوهشکده نیز جلساتی داشتیم که کلیه سوابق و مدارکی که برای اثبات حقیقت

نشدن صندوق بازنشستگی مس به تجمیع صندوق‌های بازنشستگی دولتی و عمومی خاطر نشان کرد: «اسفندماه سال ۷۹ یا ۸۰ صندوق بازنشستگی مس ثبت شد و بعد از ثبت صندوق، در سال ۸۳ ماده ۱۷ قانون ساختار نظام جامع تأمین اجتماعی تصویب شد و تقریباً ثبت صندوق بازنشستگی با اجرای قانون برنامه سوم توسعه و روند خصوصی‌سازی همزمان شد».

وی ادامه داد: «سال ۸۶ شرکت ملی صنایع مس ایران، اکثر سهامش خصوصی شد و رسماً اعلام شد که یک شرکت خصوصی است و از آن زمان تابع قانون کار قرار گرفت و الزاماً باید کارکنان شرکت مس مشارک صندوق و تأمین اجتماعی شوند».

سیف‌الحسینی گفت: «از آن زمان، همه کارمندان مشمول قانون کار شدند، اما ماده ۲۱ قانون خدمات کشوری یک استثنا قائل شده بود مبنی بر این که کسانی که قبلاً عضو صندوق بازنشستگی خاص بودند، اکنون که تابع قانون کار شدند، می‌توانند مشارک خود را در همان صندوق ادامه بدهند یا به صندوق تأمین اجتماعی بیایند که بخشی از کارمندان صندوق مس به تأمین اجتماعی پیوستند و تعدادی نیز در صندوق مس باقی ماندند».

وی بیان کرد: «کلیه کسانی که جدیداً استخدام بودند بالاجبار باید در صندوق تأمین اجتماعی بیمه می‌شدند و کسی نمی‌توانست به این صندوق بپیوندد و بنابراین از آن زمان صندوق بازنشستگی مس مسدود شد و ورودی آن بسته شد».

وی یادآور شد: «صندوق مس با توجه به سهامی که از مس خریداری شده بود ماهیانه بایستی مبالغ بالایی به شرکت مس که خصوصی شده بود می‌پرداخت و آن زمان این موضوع بسیار سخت بود».

پیگیری برای لغو مصوبه

سیف‌الحسینی با بیان این که یکی از منابع درآمدی صندوق بازنشستگی، سهامی است که از مس دارد و الان نزدیک به ۱۰ درصد است، گفت: «صندوق مس بر اساس همان قانون به کار خود ادامه داد تا این که سال ۸۸ اعلام می‌کنند بر اساس قانون خدمات کشوری مبنی بر تجمیع کلیه صندوق‌های بازنشستگی اعم از کشوری و تأمین اجتماعی باید صندوق بازنشستگی مس در تجمیع صندوق‌ها به وزارت رفاه الحاق شود و بر همین اساس مکاتباتی با مدیرعامل وقت صندوق و مدیرعامل وقت شرکت مس انجام می‌شود مبنی بر این که شما مشمول ماده ۱۷ قانون ساختار نظام جامع تأمین اجتماعی هستید».

وی اظهار کرد: «در آن مقطع باید پاسخ داده می‌شد که صندوق بازنشستگی مس مشمول این ماده قانونی نمی‌شود، زیرا صندوق‌های دولتی در این گروه قرار می‌گرفتند که با مجوز مجلس و با رعایت اصل ۸۵، دولت و هیات دولت اساسنامه آن صندوق را تأیید کرده باشد و صندوق دولتی

ملحق شوند تا سوابق آن‌ها از بین نرود».

شکل‌گیری صندوق بازنشستگی مس

وی یادآور شد: «بعد از پیروزی انقلاب، مجتمع مس سرچشمه در سال‌های ۵۸ و ۵۹ فعالیت چندانی نداشت و سال ۶۰ یا ۶۱ که مجتمع سرچشمه مجدداً در حال راه‌اندازی بود موضوع صندوق بازنشستگی دوباره داغ شد و در نهایت کارگروهی از نمایندگان مهندسين، تکنیسین‌ها، مدیریت و انجمن اسلامی تشکیل شد، و من نیز به‌عنوان نماینده مدیریت، جزو آن کارگروه بودم».

سیف‌الحسینی افزود: «آن زمان فکر می‌کنم ۱۲۰ یا ۶۰ میلیون تومان در حساب جاری فولاد گذاشته بودند که به صندوق بازنشستگی فولاد الحاق شوند، صندوق هم هیچ فعالیتی نداشت، اعضای کارگروه مس سرچشمه بعد از بررسی موضوع، در نهایت با الحاق به صندوق فولاد و تأمین اجتماعی مخالفت کردند و گفتند بهتر است که صندوق مستقلی تشکیل شود».

وی گفت: «این مصوبه کارگروه بود و مدیریت هم با توجه به جریان راه‌اندازی مس سرچشمه گفته بود هرچه کارگروه تصمیم بگیرد قبول می‌کند. گرچه هنوز سروسامان نگرفته بودیم اما هدف نهایی، تشکیل صندوق مستقل بود و بر همین اساس قرار شد امور بازنشستگی را ساماندهی کنیم».

وی ادامه داد: «بعد از این، در سال ۶۱ مجمع عمومی شرکت تصویب کرد که فصل دوازدهم قانون بازنشستگی فولاد عیناً فصل چهاردهم مقررات بازنشستگی شرکت مس بشود، و اصلاً موضوع تاسیس صندوق بازنشستگی مس مطرح نبود».

سیف‌الحسینی بیان کرد: «من آن زمان مدیر اداری بودم، مقرر شد امور بازنشستگی در مجتمع مس سرچشمه و زیر نظر مدیر مجتمع قرار گیرد و مدیر مجتمع اختیار داد که این موضوع زیر نظر مدیر اداری باشد که در همین راستا «امور بازنشستگی» را سامان دادیم و کسورات بازنشستگی که در حساب‌های جاری بود را منتقل کردیم».

وی یادآور شد: «بعد از آن، فعالیت‌هایی را با درآمد حاصل از کسورات بازنشستگی شروع کردیم. شرکت مس هم هیچ کمکی نکرد و تنها کاری که توانستیم انجام دهیم و با تاسیس شرکت سرمایه‌گذاری مس سرچشمه که ۹۹ درصد سهام آن متعلق به امور بازنشستگی در آن مقطع زمانی و متعاقب آن با راه‌اندازی شرکت‌های «کرمان مس» و «کیمیا مس» بود، که فعالیت خود را آغاز کردند».

وی افزود: «روند فعالیت صندوق تا سال ۸۰ ادامه داشت و سال ۸۰ اعضای هیات امنای شرکت مس را به عنوان اعضای هیات مدیره شرکت مس قرار دادند و آن‌ها تصمیم گرفتند که صندوق ثبت و مستقل شود و از واحد اجرایی شرکت مس خارج شود و دیگر «امور» نباشد. عضو کارگروه حقوقی پیگیری الحاق

گروه اقتصاد: اصلاح اساسنامه صندوق بازنشستگی صندوق مس از سوی وزارت رفاه و قرار دادن در تجمیع صندوق‌های بازنشستگی دولتی و عمومی، بیش از یک سال است که موجب تنش در مجموعه اعضا و فعالان این صندوق و رابطه‌ی آن با وزارت رفاه و مجموعه شرکت ملی صنایع مس ایران و بازنشستگان آن شده است.

بازنشستگان صنعت مس معتقدند به دلیل این که صندوق بازنشستگی مس خصوصی است مشمول ماده ۱۷ قانون ساختار نظام جامع تأمین اجتماعی نمی‌شود و مصوبه دولت در اصلاح اساسنامه صندوق بازنشستگی مس مغایر قانون بویژه اصل (۸۵) قانون اساسی است.

آن‌ها از شهریورماه سال گذشته و پس از ابلاغ این مصوبه، بارها اعتراضات خود را با شیوه‌های مختلف به این موضوع اعلام کرده‌اند و برای لغو این مصوبه از راه‌های گوناگون وارد شده‌اند.

آقای سیدمحمود سیف‌الحسینی از بازنشستگان پیشکسوت مس سرچشمه و عضو کارگروه حقوقی پیگیری الحاق نشدن صندوق بازنشستگی دولتی و عمومی تحت پوشش وزارت رفاه در گفت‌وگو با هفته‌نامه استقامت با اشاره به اقداماتی که تاکنون برای لغو این مصوبه از سوی صندوق مس انجام شده، ابراز امیدواری کرد با توجه به ادله محکم ارائه شده به شورای نگهبان و دیوان عدالت اداری این دغدغه بازنشستگان رفع شود.

وی که در سال ۶۰ و زمان تشکیل صندوق بازنشستگی، مدیر امور اداری صنعت مس و عضو اولین کارگروه امور بازنشستگی مس بوده و مدتی هم مدیرعاملی صندوق بازنشستگی را برعهده داشته است، با اشاره به نحوه شکل‌گیری صندوق بازنشستگی مس گفت: «شرکت سهامی معادن مس سرچشمه در مقطعی که تاسیس شد در مقابل قانون کار و قانون استخدام کشوری بود. قانون کار آن زمان مشمول کارگران مهارتی شد، اما در ارتباط با کارمندان و کارشناسان داخلی و خارجی که در معادن و مکان‌های صعب‌الجوری که آن زمان نه شهرک داشت و نه امکانات، پاسخگو نبود».

سیف‌الحسینی که خود دانش‌آموخته حقوق است و در مسئولیت‌های مختلف تجارب زیادی اندوخته است افزود: «بنابراین باید با یک سیستم استخدامی و قانون خاص جذب نیرو را انجام می‌دادند و به همین دلیل مس سرچشمه با قانون خاص تاسیس شد و آیین‌نامه استخدامی آن هم بر اساس قانون خاص رقم خورده است».

وی ادامه داد: «در روزهای نخست، یک برنامه مدون و حساب‌شده‌ای برای سیستم بازنشستگی وجود نداشت، زیرا همه جوان و تازه استخدام شده بودند و مشغول کار بودند. تا این که در سال ۵۷ موضوع الحاق صندوق بازنشستگی مس به فولاد یا تأمین اجتماعی مطرح شد».

عضو کارگروه حقوقی پیگیری الحاق نشدن صندوق بازنشستگی مس به تجمیع صندوق‌های بازنشستگی دولتی و عمومی خاطر نشان کرد: «شرکت مس اساسنامه‌ای داشت که بر اساس ماده ۳ آن اساسنامه اولیه، قرار بود سال ۵۷ دفتر مرکزی تهران به کرمان منتقل شود. مشکلی که در آن زمان وجود داشت این بود که وجوهات از هر صندوق بازنشستگی به صندوق بازنشستگی دیگری انتقال داده نمی‌شد و تهرانی‌ها علیرغم این که شرایط صندوق بازنشستگی تأمین اجتماعی آن زمان خیلی جالب نبود و به آن گرایشی نداشتند، ترجیح می‌دادند اگر قرار است به کرمان بیایند، به صندوق تأمین اجتماعی